

Sygn. akt III Nsm 74/20

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Jowita Sikorska

Protokolant p.o. sekr. sąd. Paulina Byczyńska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2021 r. w Szczytnie

na rozprawie

sprawy z wniosku M. P. (1)

przy udziale T. P.

o zmianę wyroku rozwodowego w części dotyczącej ustalenia miejsca pobytu małoletniej Z. P.

postanawia:

I. wniosek oddalić,

II. przelać na konto Sądu Okręgowego w Olsztynie z zaliczki uiszczonej przez wnioskodawczynię kwotę 1200 zł oraz z zaliczki uiszczonej przez uczestnika kwotę 19,18 zł.,

III. koszty postępowania każda ze stron ponosi we własnym zakresie.

Sygn. akt III Nsm 74/20

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. P. (1) wniosła o zmianę wyroku rozwodowego w części dotyczącej ustalenia miejsca pobytu małoletniej Z. P. – poprzez ustalenie miejsca pobytu małoletniej przy matce.

Uczestnik postępowania T. P. wniósł o oddalenie wniosku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Rozwód między stronami M. P. (1) i T. P. został orzeczony w wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie 29 listopada 2018 r. w sprawie VI RC 928/18. W punkcie 2. wyroku Sąd wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletni dziećmi stron powierzył obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu małoletniej Z. P. przy ojcu, zaś małoletniego K. P. przy matce. W trakcie sprawy rozwodowej między stronami doszło do porozumienia, aby córka mieszkała przy ojcu, zaś syn przy matce. Tak ukształtowały się stosunki między stronami od sierpnia 2018 r. Wówczas wnioskodawczyni mieszkała już w Norwegii, miała stałą pracę jako kosmetyczka, 6-letni wówczas syn stron mieszkał z matką, uczęszczał w Norwegii do szkoły. Małoletnia Z. mieszkała z ojcem w S., miała wówczas 8 lat. W 2018 r. dzieci spędziły razem wakacje w Norwegii, strony miały kontakty z dziećmi ustalać w przyszłości w sposób polubowny.

Latem 2019 r. małoletnia Z. poleciała do matki na wakacje do Norwegii. Po wakacjach wnioskodawczyni nie wydała małoletniej ojcu, zapisała ją od września do norweskiej szkoły, gdzie małoletnia zaczęła uczęszczać. Uczestnik w

trybie Konwencji haskiej dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzeniu dziecka za granicę domagał się przed sądem norweskim wydania małoletniej. Postanowieniem z 23 października 2019 r. Sąd Okręgowy w Oslo nakazał M. P. (2) wydanie małoletniej ojcu w terminie 3 tygodni.

W listopadzie 2019 r. małoletnia powróciła do Polski. Ponownie podjęła naukę w polskiej szkole, w III klasie, natomiast zrezygnowała z nauki w szkole muzycznej. Mieszkała z ojcem, jego partnerką i jej dziećmi w wieku 13 i 8 lat, w mieszkaniu partnerki ojca. Pozostawała z nimi w dobrych relacjach. Ojciec dbał o potrzeby córki.

W sierpniu 2020 r. uczestnik postępowania ponownie wyraził zgodę na wyjazd córki na wakacje do matki. Pełnomocnik wnioskodawczyni złożył oświadczenie, które miało zagwarantować powrót dziecka do Polski.

Ponownie matka, we wrześniu 2020 r., nie wydała dziecka. Małoletnia znów zaczęła uczęszczać do szkoły w Norwegii. Wówczas wnioskodawczyni mieszkała już ze swoim partnerem, z którym miała 1,5 roczne dziecko, pracowała na cześć etatu jako kosmetyczka. (...) wnioskodawczyni miała w Norwegii jeszcze dwoje dzieci w wieku 9 i 7 lat, z którymi miał ustalone kontakty przez norweski sąd, początkowo odwiedzał go tylko syn. Norweskie służby socjalne z uwagi na podejrzenie przemocy ze strony partnera wnioskodawczyni kontrolowały te kontakty, także z tego powodu małoletni K. był na kilka dni odebrany matce.

W okresie pobytu w Norwegii, jesienią 2020 roku, małoletnia Z. miała sporadyczny telefoniczny kontakt z ojcem.

W grudniu 2020 r. wnioskodawczyni wraz z małoletnią Z. przyjechały na badania zlecone przez Sąd, które miały się odbyć w (...) w M., w tym czasie małoletnia miała kilka dni spędzić z ojcem. Uczestnik na rozprawie 10.10.2020 r. przed Sądem złożył oświadczenie, że wyda małoletnią matce. Po badaniach odmówił wydania małoletniej.

Obecnie małoletnia Z. P. mieszka z ojcem. Małoletnia ma 11 lat, urodziła się (...)

Uczestnik pod koniec grudnia 2020 r. rozstał się z partnerką, jednak pozostają w dobrych relacjach, uczestnik wraz z córką nadal mieszka w jej mieszkaniu. Małoletnia uczęszcza obecnie do IV klasy szkoły podstawowej.

Od września 2020 r. uczestnik zmienił pracę, obecnie pracuje w takim systemie, że przez miesiąc pracuje zdalnie, a następnie wyjeżdża na około 1 – 2 tygodnie, są to wyjazdy krajowe i zagraniczne. Dotychczas, podczas nauki zdalnej, na czas wyjazdu w delegację zawoził córkę do swoich rodziców do B.. Obecnie gdy rozpoczęła się nauka stacjonarna, matka uczestnika przyjedzie na czas nieobecności ojca do S..

Małoletnia w początkowym okresie, po pozostaniu w grudniu 2020 r. w Polsce, miała sporadyczny kontakt z matką, matka wypytywała ją o relacje ojca z partnerką i jej dziećmi, początkowo małoletnia ukrywała, że ojciec rozstał się z S. D. (1), a także że wyjeżdża w delegacje. Wnioskodawczyni dowiedziała się o rozstaniu i nowej pracy byłego męża od osób trzecich. Uczestnik nie informuje byłej żony o zmianach w swoim życiu, albowiem strony ze sobą nie rozmawiają.

W marcu 2021 r. wnioskodawczyni przyjechała do Polski załatwić sprawę urzędowe. Wówczas ustaliła, że małoletnia przebywa w B. u dziadków. Pojechała tam, aby odwiedzić córkę, widziała małoletnią przez około 5 minut, dziadkowie nie wyrazili zgody na kontakt, a tym bardziej na zabranie małoletniej do S., albowiem obawiali się ponownego wywiezienia małoletniej za granicę. Pod drzwiami mieszkania rodziców uczestnika doszło do awantury i interwencji policji.

Obecnie kontakty małoletniej Z. z matką uregulowały się, rozmawiają lub komunikują się przez komunikatory internetowe praktycznie codziennie. Ma także kontakt z rodzeństwem.

Małoletnia chodzi do IV klasy szkoły podstawowej, uczęszcza na zajęcia karate i zajęcia plastyczne, uczy się dobrze. Ojciec odbył z małoletnią wizyty u stomatologa, za kilka dni jest umówiony na wizytę u okulisty.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Okręgowego w Olsztynie VI RC 928/18, odpisu akt urodzenia k. 7, opinii ze szkoły muzycznej k. 22, postanowienia sądu norweskiego

wraz z uzasadnieniem k. 42-58,, świadectwa szkolnego k. 62, zeznań świadków R. B., S. D. i W. P. k. 89-91, K. G. k. 111-112, nagrań k. 98,123 /wraz ze stenogramem/, 141, 157, 181 i 185 /wraz ze stenogramami/, raportu służb socjalnych w Norwegii k. 99-108, zaświadczeń lekarskich k. 60-61, 109, 127-131, opinii ze szkoły w Norwegii k. 138-140, opinii biegłych z (...) w M. k. 143-150, 170-171 wywiadu kuratora k. 162-164, wyjaśnień stron k. 195-197.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek nie jest uzasadniony.

Rozpatrując niniejszą sprawę sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez obie strony, sporządzonych w przepisanej formie i przez kompetentne organy, tym samym korzystających z domniemania prawdziwości, na zeznaniach świadków, którym dał wiarę, chociaż świadkowie zawnioskowani przez każdą ze stron starali się wypuklić pozytywne cechy „swojej” strony i zdyskredytować stronę przeciwną. A ponadto na opinii biegłych z (...) w M.. Opinia jest wszechstronna, dokładna i logiczna, uwzględnia wszystkie aspekty skomplikowanych relacji stron i ich dziecka.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że małaletnia jak wynika z całokształtu zebranego materiału dowodowego, w szczególności z zeznań świadków i opinii biegłych, jest związana emocjonalnie z każdym z rodziców, z jej życzeniowej opinii wynika, że pragnie, aby rodzice nadal byli razem i tworzyli rodzinę. Małaletnia jest osobą bardzo elastyczną potrafiła zaaklimatyzować się zarówno w zupełnie nie znanym jej środowisku w Norwegii, jak i dwukrotnie po powrocie z Norwegii, ponownie wejść w środowisko polskiej szkoły i mieszkania z ojcem.

Przeciwko wnioskodawczyni jako pierwszoplanowemu opiekunowi małaletniej przemawia jej lekceważący stosunek do prawa, a tym samym do orzeczeń sądowych. Wnioskodawczyni dwukrotnie nie bacząc na orzeczenie sądu ustalające miejsce pobytu małaletniej przy ojcu, nie oddała małaletniej byłemu mężowi po wakacyjnym pobycie w Norwegii. Tym samym także nie respektuje polubownych ustaleń z uczestnikiem odnośnie miejsca pobytu i kontaktów z małaletnią.

Twierdzenie wnioskodawczyni, że małaletnia nie chciała wrócić do Polski po wakacyjnym pobycie u niej, świadczy o jej niskich kompetencjach wychowawczych. W sytuacji, gdy matka nie potrafi 9-letniemu /jak to miało miejsce w 2019 roku/, a następnie 10-letniemu dziecku /w 2020 r./ wytłumaczyć, że powinno wrócić po wakacjach do ojca, to trudno sobie wyobrazić jak poradzi sobie z innymi problemami z którymi będzie się borykać, gdy małaletnia będzie starsza.

Nie przekonały Sądu twierdzenia wnioskodawczyni odnośnie zaniedbań wychowawczych ojca wobec małaletniej np. rezygnacja ze szkoły muzycznej, czy nie dopełnienie wizyt lekarskich. Wizyty lekarskie nie odbyły się po przetrzymaniu małaletniej w Norwegii, obecnie są realizowane, zaś jeśli chodzi o szkołę muzyczną małaletnia nie chciała do niej chodzić, zaś ojciec nie miał dość determinacji, aby córkę zmuszać do gry na instrumencie.

Uczestnik także nie jest wzorcowym przykładem ojca, nie mniej jednak stosuje się do orzeczeń sądowych i ustaleń z wnioskodawczynią. Gdyby wnioskodawczyni nie robiła takich nieprzemyślanych działań, niewątpliwie w przyszłości relacje z córką mogłyby ułożyć się w zupełnie odmienny sposób.

Obecnie uczestnik stracił zaufanie do byłej żony, co nie dziwi w kontekście dwukrotnego niezwrócenia dziecka po wakacjach. W tych okolicznościach także nie dziwi zachowanie ojca w grudniu 2020 r., gdy to on, pomimo złożonej obietnicy, nie zwrócił dziecka matce, przy czym uczestnik miał za sobą orzeczenie sądu ustalające miejsce pobytu dziecka przy nim. Podobnie można odczytać nieinformowanie byłej żony o sytuacji rodzinnej i zawodowej uczestnika, a mianowicie rozstaniu z partnerką i zmianą pracy.

Uczestnik, na co zwrócili uwagę biegli w opinii, nie ograniczał w żadnym czasie kontaktów /internetowych, telefonicznych, osobistych, pomijając okres początku 2021 r., gdy małaletnia sama nie chciała kontaktować się z matką/ małaletniej z matką. Nawet w sytuacji, gdy wnioskodawczyni raz nie oddała córki i musiał występować do władz norweskich o uruchomienie procedury z Konwencji haskiej, ponownie małaletnią wydał na wakacje. Obecnie też pomimo trudnych relacji z wnioskodawczynią, nie ogranicza w żaden sposób relacji małaletniej z matką i rodzeństwem na odległość.

Natomiast w okresach pobytu małoletniej pod opieką matki kontakty małoletniej z matką były znacznie utrudnione. W kontekście całej sprawy nie można się spodziewać, aby wnioskodawczyni wydawała małoletnią na wakacje ojcu, w sytuacji gdyby miejsce pobytu małoletniej było ustalone przy matce.

Małoletnia jest niewątpliwie związana emocjonalnie z bratem, nie mniej jednak w okoliczności niniejszej sprawy, gdy matka działa tak zaborczo, ogranicza kontakty z drugim rodzicem, tak relacja nie może przeważać nad związkiem uczuciowym małoletniej z ojcem.

Zarzut stawiany wnioskodawcy odnośnie ukrywania rozstania z partnerką i tworzenie związku tylko na potrzeby sprawy, także nie może się ostać. Również po rozwodzie uczestnik mieszkał sam z małoletnią i sam ją wychowywał, radząc sobie z tą sytuacją, małoletnia dobrze czuła się z ojcem i jego partnerką, ale także dobrze czuje się mieszkając z ojcem sama /osiąga dobre wyniki w nauce, uczęszcza na dodatkowe zajęcia, jest zadbana i zaopiekowana/.

Należy podkreślić, że związek wnioskodawczyni z obecnym partnerem jest naznaczony podejrzeniem stosowania przemocy. Wprawdzie brak dowodów, aby partner wnioskodawczyni stosował przemoc wobec małoletniej nie mniej jednak pewne nieprawidłowości pojawiły się, o czy świadczy ingerencja służb socjalnych w Norwegii.

Reasumując, zdaniem Sądu, aktualnie ojciec nadal daje lesze gwarancje prawidłowej opieki nad małoletnią i zapewnienia jej odpowiedniego wychowania, rozwoju i kontaktów z matką oraz rodzeństwem.

Mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 106 Krio Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji orzeczenia, oraz o kosztach postępowania na podstawie art. 520 Kpc.